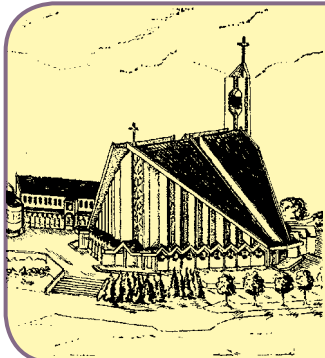

Parafia Ducha Świętego i NMP Matki Kościoła przy Osiedlu Piastów w Kędzierzynie-Koźlu

Wielki Post 2021

ISSN 1732-6885

ERYGOWANIE DROGI KRZYŻOWEJ

Droga Krzyżowa czasu epidemii

Od IV wieku Ziemię Świętą nawiedzali pątnicy z całego świata, którzy przychodzili, by pokłonić się Jezusowi w miejscach, w których cierpiał. Kult Drogi Krzyżowej został rozpropagowany przez franciszkanów. Jako pierwszy, czternaście stacji do kościoła, wprowadził w 1741 roku święty Leonard z Porto Maurizio, który też za zgodą papieża Benedykta XIV założył Drogę Krzyżową w rzymskim Koloseum. Papież ten, w tym samym roku, wydał dekret, na mocy którego czternaście stacji Drogi Krzyżowej zaczęło erygować w kościołach parafialnych. W najnowszych czasach niekiedy pojawia się także XV stacja – Zmartwychwstanie.

W naszej Wspólnocie Parafialnej, z każdym rokiem pokonujemy jakieś etapy, pozwalające wyposażyć kościoły i utrzymać całość budynków. W grudniu 2019 roku prof. Marian Molenda wyraził zgodę na wykonanie Drogi Krzyżowej do naszego kościoła. Projekt wstępny był dziełem architekta Zdzisława Budzińskiego z Opola. Długo czekaliśmy na możliwość zrealizowania tego dzieła, a los sprawił, że zostało ono wykonane w roku 2020 w czasie epidemii. Przedstawienie cierpienia Chrystusa zbiegło się ze szczególnym doświadcze-

niem, które dotknęło nas wszystkich. Stacje były realizowane i stopniowo przywożone do kościoła.

Wyrażam ogromną wdzięczność panu Marianowi Kossakowi, właścicielowi

Firmy STALMAR. Zaprojektował specjalne uchwyty, wykonał je i każdorazowo przyjeżdżał z pracownikami, aby poszczególnie Stacje zawiesić. Każda Stacja waży około 30 kg. Ostatnia została umieszczona w kościele końcem sierpnia. Jesienna fala epidemii pokrzyżowała plany i nie zdążyliśmy wykonać oświecienia Stacji, a obecnie trwają prace projektowe, które zostały poszerzone o zmianę oświecienia całego kościoła.

Nasza Droga Krzyżowa jest powiązana z krzyżem w prezbiterium, który jest również dziełem tych samych autorów. Po czternastej Stacji wznosimy nasz wzrok, patrząc w górę i dziękujemy za Zmartwychwstanie Chrystusa. W ten sposób mamy w kościele dzieło, które wypełnia się Krzyżem Paschalnym. Wielki Post wy-mógł potrzebę poświęcenia dzieła, pomimo braku oświecienia. Tradycja nakazuje, aby takiej chwili przewodniczył Franciszkanin, gdyż temu zakonowi zawdzięczamy początki tego nabożeństwa. 18 lutego 2021, w czwartek po Popielcu, erygowania i poświęcenia

Drogi Krzyżowej w czasie uroczystej Eucharystii, ofiarowanej w intencji wszystkich Fundatorów, dokonał franciszkanin ojciec Wiktor Lata, rodak tutejszy. Dziękuję wszystkim ofiarodawcom. Bóg zapłać! Jedna trzecia ofiar została złożona z intencją: „na naszą Drogę Krzyżową”, dwie trzecie ofiar pochodziło ze zbiórek imiennych przeprowadzanych na potrzeby parafii w kościele, w kancelarii i drogą internetową. Każdy, kto w roku 2020 złożył taką ofiarę, może poczuć ciepło pod sercem, gdy w kościele skieruje wzrok na pasyjne rzeźby. Może teraz częściej, nawiedzając kościoły, przejdziemy naszą Drogę Krzyżową, odmawiając przy każdej pasyjnej scenie choćby tylko: „Któryś za nas cierpiał rany, Jezu Chryste zmiłuj się nad nami!”.

Proboszcz parafii

Czas pandemii i czas pracy

Droga Krzyżowa (14 płaskorzeźb) dla Parafii p.w. Ducha Świętego i Najświętszej Maryi Panny Matki Kościoła w Kędzierzynie Koźlu.

Pierwsze Misterna Męki Pańskiej "zapisane „w rzeźbach i płaskorzeźbach znane są od czasów średniowiecza za sprawą Zakonu Św. Franciszka, który rozpowszechnił je w Europie, a obecnie

na całym świecie ma ona taką formę przedstawienia scen Drogi Krzyżowej. Osobiście, pamiętając z dzieciństwa „wyprawę” z małej wioski na Nabożeństwa Drogi Krzyżowej i Gorzkich Żali,

nie przypuszczałem, że w przyszłości będzie mi dane w autorski sposób przedstawiać w płaskorzeźbach sceny z ostatnich dni życia Chrystusa. Mam za sobą kilka serii płaskorzeźb Drogi

Krzyżowej w różnych kościołach na terenie Polski. Dar talentu i pracy nad sobą, który od Boga otrzymałem staram się w sposób jak najlepszy, poprzez moje życie i twórczość pielęgnować. Propozycję wykonania Drogi Męki Pańskiej otrzymałem od ks. **Proboszcza Edwarda Bogaczewicza** w 2017 roku. Dwa lata później przedstawiłem projekty w porozumieniu z inż. arch. Zdzisławem Budzińskim, a także **Radą Parafialną**.

Inż. arch. **Zdzisław Budziński**, z którym przyjaźnię się od kilkudziesięciu lat, jest znanym i cenionym nie tylko kędzierzyńskiej parafii twórcą, autorem niezliczonej ilości projektów obiektów sakralnych, aranżacji wnętrz, projektów architektury świeckiej na terenie Opolszczyzny, Śląska i całej Polski. Jest mocno związany z tym obiektem, nadzorując ukończenie budowy kościoła i wykonując projekty pełnej aranżacji przestrzennej wnętrza kościoła. Zdzisław Budziński zaprojektował także, pod względem technicznym oraz przestrzennym, usytuowanie płaskorzeźb stacji Drogi Krzyżowej w kościele pw. Ducha Świętego i Najświętszej Maryi Panny Matki Kościoła.

Moja praca polegała na realizacji projektu rzeźbiarskiego w glinie, następnie odlew w technice stiukowej z pozłoceniem niektórych fragmentów wraz z zabezpieczeniem warstwą wosku. Projekt pięknej aranżacji świetlnej wnętrza

świątyni i czterech stacji Drogi Krzyżowej wykonała Pracownia Architektoniczna inż. arch. **Michała Kaczmarzyka** z Nysy, wykładowcy w PWSZ w Nysie na Wydziale Architektury, autora wielu aranżacji świetlnych obiektów sakralnych, świeckich i znaczących pomników historycznych.

Prace rzeźbiarskie stacji Drogi Krzyżowej zbiegły się z początkiem pandemii wirusa Covid 19, który dziesiątkuje ludność na całym świecie. To symboliczna droga krzyżowa każdego człowieka, borykającego się z wieloma obostrzeniami, cierpieniem fizycznym i psychicznym. To wielki dramat dla rodzin i ofiar wirusa umierających w samotności, bez wsparcia najbliższych kochających ich osób.

Zaszczytem była i jest współpraca z wymienionymi osobami. Słowa po-

dziękowania kieruję w stronę ks. Prałata **Edwarda Bogaczewicza**, Proboszcza Parafii pw. Ducha Świętego i Najświętszej Maryi Panny Matki Kościoła w Kędzierzynie Koźlu, ciesząc się z faktu wykonania następnej realizacji rzeźbiarskiej mając nadzieję, że stacje Drogi Krzyżowej będą pozytywnie przyjęte przez parafian.

Art. rzeźb. Marian Molenda

Kościół w pandemii

Minął już prawie rok od rozpoczęcia pandemii. Przyniosła ona ze sobą wiele strat, była i ciągle jest źródłem nieszczęścia i pustki w życiu wielu ludzi. Dla Kościoła nie był to łatwy czas. Parafianie w obawie o swoje życie i zdrowie przestali wychodzić z domu, a co za tym idzie, chodzić do Kościoła. Rada Stałej Konferencji Episkopatu Polski zarekomendowała biskupom poszczególnych diecezji udzielenie dyspensy od niedzielnej Eucharystii dla pewnych grup. Biskup opolski, Andrzej Czaja rozszerzył tę dyspensę na wszystkich wiernych.

Te trudne, choć konieczne decyzje podjęte w trosce o zdrowie, spowodowały

pustki w świątyniach. Kolejne obostrzenia dodatkowo zmniejszyły limit osób mogących przebywać w naszym Kościele, dlatego zwiększono ilość Mszy Św. W tych trudnych okolicznościach dane nam było przeżywać Święta Wielkiej Nocy. Ze względu na ogólnie rozporządzenia liturgie Triduum Paschalnego zostały przeprowadzone bez udziału wiernych, jednak uroczystości te były transmitowane za pośrednictwem parafialnych mediów społecznościowych. Rozpoczęliśmy codzienną transmisję Koronki do Miłosierdzia Bożego i Eucharystii, które cieszyły się dużym zainteresowaniem. Konieczne było podjęcie trudnej decyzji

o przełożeniu Pierwszej Komunii Świętej i Bierzmowania.

Maj i czerwiec przyniosły zniesienie pewnych ograniczeń, ilość osób mogących przebywać w świątyni zwiększyła się. W tym czasie świętowaliśmy rocznice święceń naszych kapłanów oraz dziękowaliśmy księdzu diakonowi Łukaszowi za jego posługę diakońską. Pod koniec maja biskup Andrzej Czaja odwołał dyspensę od obowiązku niedzielnej Mszy Świętej. W kościele pojawiało się coraz więcej osób. W czerwcu przeżywaliśmy Zesłanie Ducha Świętego i święto NMP Matki Kościoła, czyli nasz parafialny odpust. Obchodziliśmy również Uroczystość Ciała i Krwi Pańskiej. Ze względu na ciągle trwającą pandemię, procesja odbyła się później i wyglądała inaczej, niż zazwyczaj. Pod koniec czerwca

Rekolekcje Wielkopostne – o. Krystian Pieczka.

Przygotowanie do transmisji w czasie Niedzieli Palmowej.

Triduum Paschalne – Wielki Czwartek.

Triduum Paschalne – Wielki Piątek.

Triduum Paschalne – Wigilia Paschalna.

Czwanie modlitewne w Wigilię Zesłania Ducha Świętego.

razem z o. Jerzym Ditrichem, który pochodzi z naszej parafii świętowaliśmy 25. rocznicę jego święceń kapłańskich.

Wakacje były czasem zniesienia kolejnych restrykcji. Święto Matki Bożej Zielnej obchodziliśmy w prawie „normalnych” warunkach. W sierpniu nasza parafia tradycyjnie wzięła udział w pielgrzymce na Jasną Górę. Ze względu na pandemię miała ona trochę inną formę, jednak wszyscy cieszyliśmy się, że była możliwość wzięcia udziału w tej alternatywnej wersji. Pod koniec wakacji przeżywaliśmy przełożoną z kwietnia Pierwszą Komunię Świętą, do której przystąpiło 48. dzieci. Na początku września powitaliśmy kleryka Mateusza, który przybył, aby odbyć miesięczną praktykę w naszej parafii. W tym czasie zostały zakończone prace nad nową

Drogą Krzyżową, wykonaną przez profesora Mariana Molendę. Rzeźby powstawały w trakcie pandemii i będą świadectwem trudnych dla nas chwil. Wrzesień obdarzył naszą parafię w wyjątkowy sposób – ksiądz proboszcz Edward został uhonorowany Srebrnym Krzyżem Zasługi.

Na początku października świętowaliśmy Pierwszą Komunię Świętą kolejnej grupy dzieci oraz udzielenie Sakramentu Bierzmowania przez biskupa Andrzeja Czaję. Druga fala pandemii przyniosła ze sobą nowe obostrzenia, konieczne było ponowne ograniczenie ilości osób przebywających w naszej świątyni. Na przełomie listopada i grudnia swoje święta obchodzili Liturgiczna Służba Ołtarza oraz Dzieci Maryi. Wraz z początkiem grudnia rozpoczęliśmy msze roratnie, w których mogli

śmy się cieszyć obecnością dzieci z lampionami. Mimo obecnej sytuacji dzielnie trwały na adwentowej modlitwie.

Święta Bożego Narodzenia jak zawsze w naszej parafii były pełne radości i pokoju. W Wigilię Narodzenia Pańskiego zostały odprawione dwie Pasterki, na których witaliśmy nowonarodzonego Pana Jezusa. W Sylwestra również wyjątkowo odbyły się dwie Eucharystie, w których dziękowaliśmy Bogu za miniony rok i prosiliśmy o opiekę na kolejny.

Pandemia była i jest trudnym doświadczeniem dla nas wszystkich i nieodwracalnie zmieniła życie. Jednak trwając przy Bogu i zawierając mu naszą codzienność, jesteśmy w stanie przetrwać te ciężkie chwile i wyjść z nich silniejszymi.

Martyna Graczyk

Odpust Parafialny – przewodniczy o. Robert Skupa.

Sierpniowa I Komunia Święta.

Sakrament Bierzmowania.

Wigilia Chrystusa Króla – Święto Liturgicznej Służby Ołtarza.

Niepokalane Poczęcie Najświętszej Maryi Panny.

Pasterka.

Wielki Post

Środą Popielcową rozpoczęliśmy Wielki Post – szczególny czas dany nam przez Boga. Czas skupienia i modlitwy, w którym mamy możliwość poprawy naszego życia. Bóg nieustannie zsyła nam, dary – szczególnie teraz w czasie wielkopostnym. Mamy możliwość podjęcia pokuty i walki z grzechem, czyli podjęcie konkretnej pracy nad sobą, powrotu do Boga z tych ścieżek życia, które nas od Niego odwodzą. Potrzeba nam otworzyć

swe serce na Jego działanie. Okres wielkopostny jest czasem kuszenia – czekać nas będzie nieustanna konfrontacja z własną grzesznością. Dlatego poszcząc, podejmując wyrzeczenia wygrywamy walkę z szatanem i umacniamy naszą duszę.

Kościół zachęca nas, byśmy zastanowili się co jest celem naszego życia. Spoglądając w głąb naszej duszy odpowiedzmy sobie na pytanie dokąd zmierzamy? Kim Jezus jest w naszym

życiu? Chciejmy z ufnością przyjść do źródła Bożego miłosierdzia, szczególnie w tym okresie. Uczynmy z naszych serc oczyszczonych w Sakramencie Pokuty prawdziwe i piękne świątynie dla Pana, by mógł do nich wejść jako Zmartwychwstały, opromieniony zwycięstwem nad grzechem i złem. Podejmujemy uczynki miłości.

„Spójrz na krzyż, a zobaczysz jego ramiona rozwarłe aby cię objąć, jego serce otwarte, by cię przyjąć, by zamknąć cię w swojej miłości” – Matka Teresa

Ks. Łukasz Kłęczar

Praktyka Diakońska - SŁOWO O SOBIE

Pochodzę z parafii pw. św. Marii Magdaleny w Łambinowicach (pomiędzy Nysą a Opolem). Mam już 28 lat, co wskazuje, że do seminarium nie wybrałem się prosto po szkole średniej. Wraz ze zdaniem matury przyszedł czas wyboru dalszej drogi życiowej. Zdecydowałem się na studia, by dać sobie okazję do większego usamodzielnienia i rozwoju. Wybór padł na kierunek „Dziennikarstwo i komunikacja społeczna” na Uniwersytecie Opolskim. Czas studiów wspominam bardzo dobrze, bo prócz samego studiowania mocno zaangażowałem się w duszpasterstwo akademickie „Resurrexit”, gdzie poznałem wielu wartościowych ludzi. Studia były też czasem na rozeznawanie powołania kapłańskiego, ponieważ wtedy po raz pierwszy uczestniczyłem w rekolekcjach powołaniowych w naszym opolskim seminarium.

W 2015 roku po ukończeniu trzyletnich studiów licencjackich wstąpiłem do Wyższego Międzydiecezjalnego Seminarium Duchownego w Opolu. Moimi zainteresowaniami są teologia pastoralna, a w szczególności homiletyka. Poza tym bardzo lubię aktywnie spędzać wolny czas, zwłaszcza jeździć na rowerze. W wolnych chwilach podróżuję i majsterkuję. Chętnie też gotuję, a przez pewien czas byłem opowiedziany za studenckie gotowanie w duszpasterstwie akademickim. Interesuję się też lotnictwem cywilnym, a ze względu na wcześniejsze studia wielką „fajdę” sprawia mi praca z kamerą, montaż wideo i radiowy. Bardzo cieszę się Wami i tym, że mogę być pośród Was.

Dziękuję za już okazaną życzliwość, dobre słowo i uśmiech. Mam nadzieję, że jak najlepiej wykorzystam czas praktyki, przygotowując się do święceń kapłańskich.

Diakon Michał Banaś

Nietypowa Pielgrzymka na Jasną Górę w roku pandemii

W trzecim tygodniu sierpnia, zwykle odbywa się piesza pielgrzymka na Jasną Górę, a to dla nas niezwykle czas. Modlitwy, śpiewy, rozmowy, no i – rzecz jasna – marsz. W ostatnim roku ze względu na pandemię nie mogliśmy pokonać znanej trasy, więc znaleźliśmy inne rozwiązanie.

Rekolekcje w drodze odbyły się, a pielgrzymi „dwójki żółte” codziennie od poniedziałku do soboty spotykali się na Mszy świętej w innym kościele. W poniedziałek rozpoczęliśmy pielgrzymowanie w naszym parafialnym kościele na „Piastrach”, we wtorek trzydziestoosobowa grupa wyszła z Koźla na Górę Świętej Anny – to był odcinek wyznaczony nam do przejścia w sztafecie diecezji opolskiej, pozostali dojechali do sanktuarium autokarem i samochodami. W środę przenieśliśmy się do Studzionki, w czwartek modliliśmy się w parafii świętego Mikołaja, w piątek – św. Eugeniusza de Mazenod. Nasze dekanalne pielgrzymowanie zakończyliśmy w parafii świętego Zygmunta i Jadwigi Śląskiej, gdzie znajduje się obraz Matki Bożej z Koźla.

Ten trzeci tydzień sierpnia AD 2020 przeżyliśmy inaczej. Nie było wspólnych obiadów na polanie, nie było przekłuwania pęcherzy, nie było znanych wszystkim pielgrzymom okrzyków „lewa wolna”, których celem jest zdyscyplinowanie, by nie przekraczać środka jezdni. Nie było też takiej atmosfery, jaką znamy z Kadłubca, Zawadzkiego, Zborowskiego, Kaleja. Ale był czas refleksji i modlitwy.

Dla mnie dekanalne pielgrzymo-

wanie było również doświadczeniem wspólnoty. Wielką radość sprawiało zaangażowanie braci i siostr w czytanie rozważań, modlitwy wiernych, wspólny śpiew, ale bardziej budujące było, gdy widziałam ogromną większość ludzi przystępującą do Komunii. Te sierpniowe dni pokazały mi, że dla wielu pielgrzymów istotą jest przeżywanie we wspólnocie Kościoła każdej Eucharystii, w której spotykamy Boga – żywego i prawdziwego. Może warto dołączyć do pielgrzymów? Zapraszamy. W drogę!

Marta Prochera

Ubiegłoroczne pielgrzymowanie, choć może nie na Jasną Górę, ale każdego dnia w łączności z duchową stolicą naszego narodu, odsłoniło kilka ważnych spraw. Po pierwsze pokazało, że przez lata stworzyliśmy piękną rodzinę pielgrzymkową „2 żółtej”, co potwierdza nasza pątnicza piosenka: „bo nikt nie ma sam, tego, co mamy razem...” i to ostatnie duchowe pielgrzymowanie potwierdziło w stu procentach jak tęsknimy za atmosferą

sierpniowo-pielgrzymkowych dni. Po drugie, nasza liczna obecność każdego dnia w poszczególnych świątyniach: Ducha Świętego i NMP Matki Kościoła na kędzierzyńskich Piastrach, na Górze św. Anny, w Studzionce, św. Mikołaja i św. Eugeniusza w Kędzierzynie oraz w Koźlu pokazały wielką miłość do Jezusa Chrystusa i naszej Matki Maryi. Były to godziny wspólnych modlitw, śpiewów, słuchania homilii, konferencji czy po prostu rozmów ze sobą. Po trzecie, zobaczyliśmy za św. Pawłem, że nic nas nie zdoła odłączyć od miłości Chrystusa, nawet pandemia i nawet brak normalnego pielgrzymowania, bo jeżeli się bardzo chce, to można wiele i także być na pielgrzymce, choć nie dojść na Jasną Górę, to stanąć i popatrzeć w oczy tej samej Matki, tym razem w kozielskim wizerunku, który już od 600 lat króluje w naszym mieście.

Maryjo, Królowo Polski, módl się za nami.

Bóg zapłać wszystkim za duchowe pielgrzymowanie.

ks. Robert Sadlak

Trzech Króli

W Uroczystości Objawienia Pańskiego niestety nie mogliśmy wziąć udziału w tradycyjnym Orszaku Trzech Króli. W ramach rekompensaty Dzieci Maryi wraz z Ministrantami w dniu 17 stycznia, w niedzielę po każdej Mszy Świętej przedstawiały krótkie kolędowe „Jasełka”, w którym kolędnicy wraz z Trzema Królami kłaniali się Narodzonemu Jezusowi.

Koncert Zespołu Solidaris-Brass

W naszym kościele gościliśmy Zespół Solidaris-Brass, który zabrał nas melodyjnie w piękną, kolędową podróż po różnych krajach.

Modlitwa Wielkopostna

Dłoni Boża, przebita gwoździem,
przemów za mną, wskrześ mnie z nicości,
aby oczy ślepe mogły dojrzeć
świat wyzwolony od zbrodni.
Dłoni Boża z krwią zastygłą w ciszy,
otwórz drogę ku prawdzie Twojej,
aby człowiek głuchy usłyszał
psalm miłości i poznał bojaźń.
Chwilo śmierci gorzka i święta,
weź za rękę zbłąkanego człowieka,
aby drogę zobaczył jedną
świat trędowaty od grzechu.

Droga Krzyżowa i Gorzkie Żale

W każdą niedzielę Wielkiego Postu zapraszamy na godzinę 17.00 na **Gorzkie Żale** z kazaniem pasyjnym, które głoszone jest przez dk. Michała, odbywającego w naszej parafii praktyki diakonów.

Natomiast w każdy piątek zachęcamy do udziału w nabożeństwie **Drogi Krzyżowej**:

- 7.15 – Prowadzona przez seniorów,
- 16.30 – Dla rodzin z dziećmi,
- 17.15 – Główne nabożeństwo,
- 19.00 – Dla młodzieży i osób zabieganych.

Wydawca: Parafia Rzymskokatolicka Ducha Świętego i NMP Matki Kościoła, ul. B. Krzywoustego 2; 47-232 Kędzierzyn-Koźle 12.
Kontakt telefoniczny pod numerem 77-483-73-50 w godz. pracy kancelarii. E-mail: redakcja@duchaswietego-kk.pl;
ISSN 1732-6885; Strona parafialna: www.duchaswietego-kk.pl Konto parafii PKO SA 26 1240 1659 1111 0000 2594 9018

Zapraszamy do współpracy!

NOTKA INFORMACYJNA: Gazetka parafialna jest wydawana przez parafię pw. Ducha Świętego i NMP Matki Kościoła w Kędzierzynie-Koźlu i jest przeznaczona wyłącznie do użytku wewnętrznego członków tej wspólnoty parafialnej.